

SLOVENSKI NAROD.

gleda vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 5 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolično pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ne vdajmo se!

Iz Celovca, 18. julija.

Tevtonska kri vre sedaj, da bolj že ni mogoče. Jurij Schönerer je sedaj vodja avstrijskih Nemcev in ščuje in hujska svoje somišljenike k boju zoper slovanske narode tako, da presega to ščuvanje vse meje. Nemci proglašajo Slovane kar naravnost za manj vredne helote, katerih naloga je, sužnjevati Nemcem, dočim so Nemci poklicani, biti njih gospodarji, in zmagonosno naznanjajo nemška glasila, da se bliža dan nemške zmage.

Zaradi tega Slovani ne smemo dlje počivati, elasti Slovenci ne smemo še nadalje mirno prenašati nemških udarcev. Spoznajmo vendar, da nismo rojeni za to, da bi morali samo mi prenašati vnebo-vpijočih krivic, ki se nam godé že sto in stoletja! Ne želimo, naj bi se Nemcu, našemu dosedanjemu gospodarju, godilo kdaj tako, kakor se nam sedaj godi, hočemo pa svoje pravice in izvedenje jednako-vrednosti in enakopravnosti vseh avstrijskih državljanov. To hočemo in moramo doseči!

Tudi Slovenci, sicer mali in najmirnejši narod v Avstriji, smo poklicani, da se pridružimo ostalim našim severnim in vzhodnim bratom Čehom in Poljakom. V prvi vrsti pa smo Slovenci prisiljeni, da damo odločen odgovor na vse dosedanje nezakonitosti in nedopustnosti, katere smo morali prestajati od Nemcev in Lahov, ki niso nikdar počivali in vedno porabili vsako priliko, da so nam prizadejali kako novo rano. Slovenski miroljubni in potrpežljivi narod je vse to seveda prestal, čeravno je izgubil na obeh straneh veliko, veliko, kar si ne bode nikdar več mogel nazaj pridobiti.

Toda Slovenci ne moremo na dan vleči starih in že skoraj pozabljenih krivic in ran, katerih se nam je prizadejalo že na tisoče; Slovenci la zana-prej ne želimo in tudi nečemo več nikakih udarcev prenašati, niti ne odstopimo ni za las od svojih prizadevanj v narodnem in gospodarskem oziru. Slovenec mora postati tudi držav-ljan, kakor mu je to obljubljeno in zagotovljeno v osnovnih državnih avstr. postavah, ne pa biti na veke podložnik nehvaležnega nemškega

gospodstva v Avstriji. Tudi odslej naprej ne mara več tako radovoljno prepustiti niti koščka svoje zemlje, katero si je nemški in laški nasprotnik samovlastno osvojil in kot svoje proglasil. Vsak novi dan nam je prinesel novih krivic, katere smo do-sedaj morali hoté ali nehoté radovoljno vzeti na ramo.

Ali bodeš še vedno ti, pohlevni in miroljubni slovenski narod vzdihoval pod krutim nemškim jarmom in ga li bodeš prenašal še vedno dalje, ko ti tvoj neusmiljeni sovražnik nalaga vedno večjih in težjih bremen, ne meneš se zato, ali je on tudi opravičen in v to postavljen, da tako samovlastno ravna s teboj? —

Oglejmo si še jedenkrat naše „vzorne“ razmere posebno pri nas na Koroškem! Tu stegoje mogočni Nemec svoje prste po zemlji ponižnega in mirnega soseda Slovence, hodi kakor lačni volk okrog plena in skuša ga zavratno napasti, češ, saj tako sam ne moreš ničesar opraviti, rajše poberi šila in koplita ali pa se udaj nam, svojim — gospodarjem! V čisto slovenskih pokrajinah nam ustanavlja samonemške šole, v katerih se otroci raznarodujejo in učijo svoj narod zaničevati in prezirati. V uradih se ubogi slovenski kmet skoro postavi pred vrata, če se predrzne ziniti slovensko besedico. Pri poročnih obravnavah se uraduje jedino le v izveličani nemščini, in poročniki so vedno ljudje, ki vidijo v vsakem Slovincu svojega narodnega sovražnika, ki so vedno Nemci. Slovenske vloge se nam vračajo nerešene s pretvezo, da ne poznajo tam drugega jezika kot nemškega, skoravno tvorijo koroški Slovenci dobro tretjino vsega prebivalstva. Slednji ne uživajo ni najmanjše pravice, še manj pa ugodnosti.

O uradnikih niti ne govorimo. Da ti naši narodnosti vsaj z malimi izjemami niso prijazni in tudi ne pravični, to ve vsak Slovenec, ki je imel kdaj opraviti z njimi. Vzemimo le n. pr. celovškega okrajnega glavarja Mac Navina, ki dan na dan iz-liva svoj strup proti nam Slovincem. Bog vé kolikokrat se je c. kr. vlada že opominjala, naj naredi konec njegovemu dosedanjemu delovanju, toda vsa zaman. Saj Slovenec zna voljno trpeti in prenašati. Ta c. kr. okrajni glavar pridružil se je celo obstrukcionistom na celov-

škem strankarskem shodu in baje tudi pritrdjeval in „Bravo“ vpil, ko se je bičala ravnoista c. kr. vlada, ka-teri je on podložen, in od katere je on nastavljen. C. kr. uradnik podpornik obstrukcije, naperjena proti vladi! Jako čudno! In c. kr. deželna vlada koroška ne zine ni besedice, da, ona le še pospešuje počenjanje uradnikov a la Mac Nevin. Mar ni sam dosedanji c. kr. deželni predsednik Schmidt Zabérow zakrivil, da raste pruskiško drevo na Koroškem tako krepko in visoko proti nebu?

Slovenci, ne pustimo se ugonobiti, ne tlačimo še dalje! Čuvajmo svoje narodne svetinje bolj previdno, in ne odstopimo ni ped slovenske zemlje. Ne ustrašimo se pa tudi raznih groženj, saj te so najboljši dokaz, kako prepotreben je vsesloven-ski shod, ki bi vse trditve naših neprijateljev zopet postavil v pravo luč. Zapomnite si, gospodje gospodarji, Slovenec noče in ne more biti več „pod-laga tužjevi peti.“ Pokažimo vsi, da so brez raz-ločka na stan popolnoma solidarni in jedini, če treba nastopiti v obrambo slovenske narodnosti.

V Ljubljani, 20. julija.

Glede celjske gimnazije poročajo iz Gradca: „Po zanesljivih informacijah je zaključitev slovenske slovenske nižje gimnazije samo formalna, ker se pripravlja otvoritev analognega zavoda; Nemci ne doka torej nikakih materijalnih koncesij.“ „Vaterland“ pa poroča: „Da se je odklonil kredit za slovensko-nemško nižjo gimnazijo v Celju, to so, kakor znano, zakrivil deloma Slovenci sami, ker je pri dotičnem glasovanju manjkalo tudi nekaj slovenskih poslancev. V toliko morejo torej reči Slo-venci: „mea culpa!“ Vlada pa s tem svojim kora-kom ne bo ničesar pridobila, zakaj obstrukcionisti je radi tega ne bodo podpirali, večina pa je sedaj odločno ogorčena.“

Najožje zvezo vseh Slovanov priporoča moravski „Hlas“, oziraje se na složno postopanje liberalcev, nacionalslcev in socijalistov. Odstranijo naj se — vsaj začasno — vsi momenti, ki ločijo slovanske stranke, a poiščejo in okrepe naj se vezi med njimi ter stori kompaktna, nerazdružljiva zveza vseh cislitvanskih Slovanov. Vsi za vsak narod in

LISTEK.

Moses in tovariši.

Spisal Ivan Vodnik.

Teorijo velikega učenjaka in svetovnoznanege prirodoslovca Darwina so nekaj desetletij ostro napadali. Skušali so jo ovreči, skušali povsem zatreti, ali zadnja tridesetletja sem je prišla šele do prave svoje veljave. Krog njegovih nasprotnikov se manjša, in krog njegovih somišljenikov se veča od dne do dne. Darwina se podtika marsikdaj, n. pr. da trdi: človek se je razvil naravnost iz sedanje opice. Tega pa ni Darwin nikdar dejal, to so soterili le nekateri njegovi učenci. Ti so razvijali misli Darwinove pre-daleč in prišli končno do tega nesmiselnega zaključka. Darwin sam pa je rekel le, da je v vsem živalstvu zasledovati neko spopolnjevanje vrst, ki se razvijajo iz najnižje vrste do najpopolnejše.

Naravoslovci so se jeli baviti odtlej skrbnejše z najvišjo stopinjo živalij, z opicami. Kupovali so jih za drag denar, opazovali jih v naravi, jih zapirali v kletke, vlačili pod podnebje, ki opicam ni ugajalo in kjer so tudi kmalu poginile. Različni učeni prirodoslovci so posvečevali dolga leta temu študiju. Navadno pa so jim poginili gorile in šim-

panzi že v nekaterih mesecih, in mogli so spoznati dotične živali le v toliko, kolikor so pokazale svoje lastnosti in navade — zaprte.

Angleški naravoslovec Garner, tako poroča dr. Božidar Beer, pa je hotel videti gorilo v svo-bodi, v njegovem rojstnem kraju, mej tisoči in ti-soči velikanskimi kačami in leopardi, v afriškem pragozdu, kamor še ni stopila človeška noga. V to svrhu si je nabavil železno kletko, podobno mali hišici, katero je mogel razdreti in jo zopet posta-viti, kjer bi se mu izljubilo. Da bi se kletka manj razločevala od grmičevja in gozdne barve, jo je dal zeleno pobarvati.

Na potovanju staga spremljala zamorski sluga in mlad šimpanz, Moses, katerega je našel popolnoma zapuščenega in brez pomoči na pobrežju neke reke. Mladi Moses se je takoj sprijaznil z svojim gospodarjem. Dobil je majhno gajbico tik gospodarjeve kletke. Bil je popolnoma svoboden in je smel skakati od drevesa do drevesa ter se igrati, kolikor se mu je zdelo. Jedel pa je z gospodarjem pri isti mizi. Dokler ni bil sit, je bil miren; ko se je pa najedel, je postal razposajen in se je začel igrati s koncem časnika, kateri jima je služil mesto prta. Če je gospodar vzdignil žugaje prst, bil je

Moses zopet miren. Komaj pa se je Garner obrnil proč, začel je Moses iznova trgati papir in se vedel prav otročje. Če ga je pa Garner odstranil, in ga je sluga zasmehoval, je bil Moses jezen, razžaljen in čmeren.

Nekoč je zahteval Moses vilice, da bi pil z njimi juho; ker se mu pa to ni posrečilo, zagnal je vilice razočaran na tla. Drugič je dobil žebelj. Poskušal jih je zabiti v tla — prav kakor naredé to otroci — a udaril se je s kladivom po prstih. Obrnil je nato žebelj na glavo in tolkel s kladivom po koničastem koncu, ne da bi ga držal. Žagati je znal prav dobro, samo da je obrnil žago vedno na hrbet, menda zato, ker je tako lažje takla.

Poznal je tudi pravo otročjo ljubosumnost, zavist in ob jednem živo smisel za posest, morda celo za pravico. Poleg kletke je visela gugalna mreža. Dokler je bil sam, ni šel skoro nikdar v njo; ko je pa dobil tovariša, mladega gorilo in se je ta zibal v njej, mu ni dal prej miru, dokler ga ni iz-podil iz nje; sam pa vendar ni šel v njo. Pri iz-letih po gozdu ga je moral vedno kdo nositi na rami. Če so šli počasi, je še koračil za gospodarjem, ali kakor hitro sta stopila z domačinom malo hi-treje, se je vrgel na zemljo, tulil in mahal z ro-

vsak narod za vse, to bodi geslo slovanskih strank v tej kritični dobi! Odbijati pa tudi ni smeti konservativnih alpskih Nemcev.

Hrvatski listi odločno protestujejo, da je baron Nikolić, kraljevi komisar, pozdravil srbski cerkveni zbor najprej v madjarskem jeziku. Baron Živković je v imenu kongresove večine ugovarjal rabi madjarščine na kongresu, ki se vrši na srbsko-hrvatskih tleh, čegar člani so Slovani in čegar uradni jezik je že od nekdaj srbsko-hrvatski. Sklicuje se na §§ 56. in 57. državne pogodbe med Ogrsko in Hrvatsko, dokazujejo hrvatski listi, da more biti v kraljevini Hrvatski in v Slavoniji v zakonodajstvu, v pravesodju in v upravi izključno le hrvatski jezik uraden. Tega jezika se morajo posluževati tudi organi skupne vlade. — Hrvatski deželni zbor je sklican za 29. t. m., a že se kolportujejo v krogih, ki so blizu vlade, vesti o razpustu. Volitve v Bošnjacih in v Sv. Ivanu Žabnem so se prekinile ter povsem ustavile. „Obzor“ priporoča torej opozicijskemu volilcem, naj bodo pripravljeni na vse.

Italijansko zbornico so morali radi hude vročine, ki je razgnala večino poslancev, zaključiti do novembra. Zbornica na Monte Citorio je bila že par tednov večinoma le slabo obiskovana. Rimski časopisi so sicer radi tega poslance hudo grajali, a pomagalo ni prav nič. Vročina je premagala vse ozire. Mnogo zakonskih načrtov je ostalo nerešenih, ker so poslanci s početka, kakor povsod, trčili čez z brezuspešnim prepiranjem. Proti koncu pa se toli hiteli, da je bil vojni budget brez debate sprejet — tekoma pol ure. Tudi senat se v kratkem zaključi. Do novembra ostane torej tudi Crispijeva afara nerešena. Kakor poroča „Gazzetta Piemontese“ je ministerski svet sklenil, zahtevati od senata, da izroči Crispija. Seveda bo bržčas najvišji sodni in kasacijski dvor izjavil, da navadno sodišče v tem ni kompetentno.

Panamski škandal še sedaj ni končan in pokopan. Panamska anketna komisija v zbornici je sklenila poslati h Korneliju Herzu na njegovo željo deputacijo 17 članov. Herz boče povedati nove posameznosti, in ni dvoma, da naraste ta ostudna afara, ki je uničila že toliko državnikov, kmalu zopet. Herz je v Bournementu še vedno „bolan“.

Turčija je imenovala Dschewad pašo, prejšnjega velikega vezirja, velijem, t. j. civilnim guvernerjem za Kreta. Že to sredo bi bil moral odpotovati k turškim četam, a poslaniki velevladij — zlasti pa angleški — so s svojim ugovorom še v poslednjem trenutku dosegli, da se je odpotovanje paše odločilo. Mej poslaniki vlada velika ogorčenost radi samovlastnega postopanja sultana. Zatrjuje se pa, da je Dschewad paša jako spreten, ljubezniv in Krečanoma simpatičen uradnik, ki bi mogel v resnici najlažje doseči pacifikacijo otoka, kjer propada že vse.

Dopisi.

Z Dolenjskega, 15. julja. („Stičina — zopet cistercijska nom!“) (Dalje.) V prvih časih kristijanstva je bil komunizem gospodarska vez. Pa komunizem ni izginil tako hitro. Časi so bili divji, ko je rimljanstvo razpadalo in so se

kami in nogami kakor razposajen in slabo vzgojen otrok.

Kadar je kaj posebno dobro izvršil, je bil vselega obraza in se je očitno zavedal, kaj je naredil. Vedel je tudi dobro, da je njegov gospodar močnejši od njega, in ga je v sili vedno klical na pomoč. Tako so mu napadle neko noč mravlje hišo, in takoj je začel vpiti, da je zbudil gospodarja.

Imel pa je neko vrsto kleptomanije, davi se je prizadeval biti pošten. Kar se je kuhalo na malem, petrolejskem ognjišču, v vse je hotel vtakniti svoje prste, dokler se ni nekoč hudo opeknel. Od tistega dne pa se ni dotaknil nobene stvari več, ki se je kadila. Imel je torej spomin. — Svojemu gospodarju je bil zvest in udan. Po cele ure se mu je ljubljence ovijal okrog vratu, ga božal ter bil ves srečen; a vpil in razgrajal je, če so ga ločili od gospoda. Delil je z gospodom vsako svojo jed, kar je najboljšje znamenje ljubezni te živali do človeka.

Da bi se naučil jezika opic, je negoval Garner z veliko pazljivostjo svojega varovanca in pazil na vsak glas M. ssa. Mladi Moses ni nikdar zamenjal glasov, nego se je vedno ravnal, kakor se mu je reklo v njegovem jeziku. Garner je znal kmalu ponavljati vse glasove, kar jih je poznal mladi šim-

Nemci ter Slovani preseljevali v Evropo. Za njimi so prišli še drugi: Avari in drugi. Ni se pa moglo priti hitro do mirnega naseljevanja in dela. Še zmiraj je bilo dosti revežev, dosti pa tudi bogatejših, ki so tolmačili navdušeni nauke naše cerkve tako, da so postali v premoženjskih stvareh komunisti. Nekateri komunisti teh časov so se izjediniili v manjše družbe, pridobili več zemlje, pridobili tudi kakšnega mogočnega, ki jim je podaril več zemlje in tako so nastali samostani, menihi. Ti ljudje so si dali svojo organizacijo, in svoja pravila. Vodilo teh skupščin je bilo začetkoma ureditev gmotnega dela in pridobivanja. Ti samostani so imeli komunistično organizacijo in da jo združijo, ločili so se po spolih, odtod menihi in nune. Pridobivali so ti ljudje skupno in uživali pridobljeno skupno. Skupna je bila last zemljišča in drugih proizvodnih sredstev ter tudi pridobljenega. — Tedajni posvetni duhovniki so se žanili. Ta ženitev pa ni kazala v dobro ojačenja cerkve, ker rimsko pravo, tedaj veljavno povsod, je poznalo dedno pravo, in oženjeni duhovniki, ki so hoteli svojim otrokom zapustiti kaj premoženja, so segali po cerkvenem premoženju, so isto svojim otrokom hoteli dati, in je tudi dali. Da se to ustavi, dekretoval se je celibat. V samostanih se je izločilo zakonsko življenje radi tega, ker so uvideli ti komunisti, da s famlijo ni mogoče živeti v tedanjih časih komunistično, in to se v proizvodnji, kakor ne v uživanju. A s tem še ni bilo sklenjeno, da vse prišeže na neko čistost. — Zakonskega življenja ti komunisti niso marali. Povsod pa, kjer komunisti nastopajo, najdemo mej njimi začetkoma, dokler niso bogati, izvanredno marljivost in varčljivost. Komunisti v proizvodnji in uživanju, kar smo jih dozdaj v zgodovini videli, po večjem kažejo nekaj časa te dobre lastnosti. In tako je samostansko življenje več ljudij privabilo, samostani so se množili, ker ti skupno delujoči ljudje so bili v marsičem na boljšem, kakor vsako drugo gospodarstvo. Par ljudij je kuhalo za par sto ljudij, treba ni bilo toliko posameznih hiš in jeden je drugega k delu napeljeval z dobrim izgledom, le par ljudij je vodilo in veliko rok je seglo vkup. Tako najdemo samostane kot velika izgledna gospodarstva od petega stoletja naprej. In ker so bili v tedanjem nesigurnem življenju tudi varna zavetja proti sovražnikom življenja, šel je marsikateri bogataš vanje ter je samostanu veliko sveta podaril. To so storili tudi škofi in drugi mogotci, slednji videvši v samostanih dobre delavce, ki dosti napolnili sveta v kulture spravijo, in ker jih je bilo možno tudi na bojnih tleh, posebno proti zmajraj bolj se samostane držecim mestnim skupinam dobro rabiti. Samostani so postali tako bogati. Začetkoma so bili menihi dobri delavci, pozneje so močno delo opustili, ker so družih ljudij imeli, ki so ročna dela opravljali. Pravi menihi pečali so se odselej bolj z lovom, vojaškimi vsjami ter z duševnim delom. V ročnem in duševnem delu so koristili mnogo tedanjim italijanskim, francoskim, nemškimi družbi. (Slovanski malo, slovenski, kakor zdajšnja kultura kaže, nič.) Rimljanstvo je imelo veliko omiko; v Italiji ter na Špaškem in na Francoskem je imelo dosti mest in v teh se je gojilo za časov Rimlja nov dosti znanosti, ali vse to je izginilo v časih preseljevanja novih narodov, Nemcev in Slovanov v Evropo, in znanstvo, umetnost gojili sta se, ko so samostani postali bogate družbe v njih; po razvitju mest vtaborili so se pa v teh slednjih. Tako najdemo tudi menihi cistercijske začetkoma njih nastopa kot pridne ročne delavce. V razvoju tkalstva, naprave suknja so ti bili uprav voditelji. Oni so prvi, ki v svojih samostanih vsa posamezna dela — manganje, predenje, tkalstvo, barvanje itd. združijo v svojih samostanih. Ti cistercijski so v tej stroki prvi fabrikanti v modernem pomenu besede. Ti redovi so imeli svoja pravila, kakor zdaj

panz, ali tolmačiti si jih ni mogel povsem. Bila sta premalo časa skupaj, ker že v teku jednega leta je poginil Moses. Vendar je spoznal Garner skoro vse glasove, ki jih je imel mladi šimpanz za znane stvari in zavse, kar mu je bilo tuje, kakor kača, leopard i. pr. Poznal je Garner šimpanzove glasove za lakoto, jedila in živila in drugo, jednega, kadar se je dobro počutil, jednega, kadar se mu je godilo slabo.

Šimpanzi se kličejo mej seboj vsi z jedno in isto besedo. In domačini pravijo, da kličejo njihove matere svoje otroke z uprav to besedo. Z isto besedo pa je klical šimpanz tudi svojega gospodarja, kadar se je potikal okrog kletke; in nasprotno ga je klical Garner tudi s to besedo, s katero mu je Moses tudi odgovarjal, pa samo tedaj, kadar ga ni videl.

Garner je hotel naučiti svojega babija nekaj človeških besedij. Dolgo časa je trajalo, predno je šimpanz spoznal, zakaj se gre. Šle po preteku nekaj tednov je razumel in opazoval ustni svojega potrpežljivega učitelja ter ga skušal oponašati. Tako se je privadil francoski besedi „feu“ in nemškemu „wie“, kar je popolnoma jasno izgovarjal; Garner misli, da bi se bil Moses priučil do cela še tej in oni besedi. (Koniec prih.)

naše produktivne zadruge. Večje bogatstvo samostanov je pa mahu in nune polenilo, in lenoba je začel nečednosti. Vrhovno vodstvo istih in cerkve je večkrat moralo redovna pravila popraviti. Ali pomagalo to ni dosti. Že to ostranje redovnih pravil pa kaže, da menihi niso ravno le za nebesa živeli. Ko se je državna oblast ojačila, — (bila je skromna v časih srednjega veka proti oni mogočnim biskupov, grofov, knezov, samostanov ter mestnih občin) — puščala je večkrat samostanom krvi, vzela jim je precej premoženja. To so tudi storili škofi zaradi po bogatstvu razjedene discipline. Ali pridobili so si ga samostani v kratkem zopet, ker so imeli samostani dosti delavcev, recimo po novjšem govoru, dosti kmečkega in drugega proletarijata. Ti menihi so živeli razkošno, kakor tedanji grofi, knezi in škofi. — Pa tudi samostani so se stvarjali, ki so le po beračenju pridobivali. Kak bogat človek, ki se je naveličal posvetnega življenja, prouzročil je skupino ubozih ljudij, kak drugi tudi iz razlogov nagajenja do samotarnenja. Tako so nastali redovi, ki so od beračenja živeli, ti so bili in so še komunisti v uživanju.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. julija.

— (Vseslovenski shod) Ideja, katero so v našem listu sprožili koroški Slovenci, naj se priredi vseslovenski shod, niso pozdravili samo Četi, nego tudi Hrvatje („Obzor“ in „Jedinstvo“), „Edinost“ pa je v nedeljo priobčila članek, v katerem priznava potrebo in korist takega shoda ter vsklika: slovenski poslanci, kje ste?

— („Slovenski Narod“ in naučni minister baron Gautsch) O slovenski gimnaziji v Celju je naš list že pred kakim dvema mesecema poročal ravno to, kar se je sedaj zgodilo z njo. Takrat so bili vsled tega poročila v „Slovenskem Narodu“ slovenski poslanci iznenadeni, in so šli radi tega takoj k naučnemu ministru baronu Gautschu. Bila sta dva štajerska in jeden kranjski državni poslanec. Minister jih je osupnjen vprašal, odkod imajo te podatke. Poslanci so mu odgovorili, da iz „Slovenskega Naroda“. Minister Gautsch se je nasmehnil: „Ach, was, der „Slovenski Narod“ weiss nichts! Beruhigen Sie sich nur!“ In slovenski poslanci so se — pomirili ter celo v „Slovenec“ oblastno naznanili, da na našem poročilu — ni nič. Mi smo takrat molčali, ker nismo bili pooblaščenj povedati vira, a zdaj se je izkazalo, da smo bili jako dobro informovani, in da bi se bila takrat vladna namera še dala preprečiti, da slovenski poslanci niso bili preveč zaupni!

— (Umrl) je včeraj c. kr. računski svetnik pri dež. vladi g. Vilibald Bregar v starosti 59 let. N. v m. p.!

— (Falb o ljubljanskem potresu) Nekateri ljubljanski gospodje vprašali so Falba brzojavno, kaj sodi o zadnjem ljubljanskem potresu. Falb je danes brzojavno odgovoril: „Secundärer Stoss gewesen — nichts mehr zu fürchten — Falb.“

— (Prosimo nekoliko pojasnila) Naprošeni smo prijavitelji naslednje vrste: Po prizadevanju g. Smrekarja ustanovilo se je v Ljubljani društvo v namen, da zgradi in vzdržuje zavod za izprijene in zanemarjene otroke. Nabralo se je tudi precej denarja, a z načinom, kakor se s tem denarjem gospodari, nismo vsi društveni člani zadovoljni. O osebni integriteti g. Smrekarja ni dvoma, ali tudi najpopolnejše osebno poštenje ne varuje človeka, da bi kdaj kaj ne zavezil, četudi je vse storil le z najboljšim namenom. Za rečeni zavod je svet kupljen za Orlom, a mesto da bi se zavod gradil, kupil je g. Smrekar staro barako v Trubarjevih ulicah, in zida zdaj tam hišo. Tako investovanje kapitala je jako nesrečno. Že zdaj manjka denarja, in še ni gotovo, da se zgradba srečno dovrši, a že g. Smrekar kupil na dolinskem neko graščino in neki premogokop in torej tudi tu investoval nekaj denarja, namenjenega zavodu za izprijene otroke. Če pojde tako dalje, ne dobimo nikdar rečenega zavoda, a mi nismo zložili denarja, da bi sicer vsega spoštovanja vredni g. Smrekar se z njim vadal v slabih spekulacijah.

— (Izlet na Črno Prst v Bohinji) priredi v soboto 24. t. m. več članov „Slov. pianiskega društva“, in sicer v dveh oddelkih. Reditelj je g. Jos. Hauptman, tajnik „Slov. pian. društva“. Prvi oddelek se odpelje v soboto opoludne z gorenjskim vlakom, drugi pa v soboto zvečer ob 7. uri 51 min. iz Ljubljane. Prvi izletniki prenoče v Orožavici koči in pojdejo skupno z izletniki drugega oddelka jutraj ob 4. uri iz koč na vrh Črne Prsti. V nedeljo opoldan je skupni obed v Boh. Bistrici. Kdor se hoče udeležiti, naj se oglasi pri tajniku „Slov. pian. društva“ v društveni sobi v „Narodnem domu“, kjer oglasila sprejema vsaki dan od 1/2. do 1/2.3. ure popoludne in od 7. do 8. ure zvečer. Zadnji čas za oglasitve je v petek popoludne.

— (Veselica ljubljanskih tamburašev.) Katera se je vršila v nedeljo na vrtu g. Ferinca, je bila vkljub različnim drugim veselicam in izletom jako dobro obiskana. Tamburaši so vse točke lepo in precizno izvajali, na kar gre vse priznanje učitelju in vodji, gosp. Milana Adamiču.

— (Corà na zatožni klopi.) Poštni nadkomisar Corà je znan po vsem Slovenskem. Kaj se je o tem človeku že pisalo, kaj vse govorilo v državnem zboru! Razkrile so se že nezasišano škandalozne reči, a vzlic temu niso Petra Corà spodili iz službe, narobe, odločilni krogi se za počenjanje tega Petra Corà še zmenili niso. Ko je končno škandal postal tako velik, da ga niti ti krogi niso mogli prezirati, bil je Corà — premeščen v Inomost. Šel seveda ni tja, še zdaj je ta mož c. kr. uradnik v Trstu, in šele pred kratkim se je na ljubljanski pošti hvalil, da se premeščenje ne izvrši, češ, „ich werde gehen, wann und wohin ich werde wollen“. Te dni pa se je vršila pri logaškem sodišču obravnava proti temu Corà. Meseca oktobra 1895. prišla sta na Rakek dve denarni pismi, na katerih je ekspeditor g. Majster takoj opazil, da sta bili mej vožnjo odprti. V pričo orožnika se je to konstatovalo, in poštar g. Sebenikar je poslal pismi direkiji. Dne 23. oktobra t. l. pripeljal se je Corà na Rakek, dal vzbuditi g. Majstra, ga peljal v gostilniški salon, in ga dolžil, da je pismi oropal. Upil je tako, da so to slišali gostje in drugi ljudje. Corà je tudi napram g. Sebenikarju dolžil tatvine g. Majstra, na kar se je ta odpovedal službi in tožil Corà radi žaljenja na časti. Postopanje nadkomisarja Corà je obudilo splošno ogorčenje, ker so vsi, ki g. Majstra poznajo, tudi vedeli, da je izvršten, vester, neumoren uradnik, čist značaj, poštenjak. Še predno je prišlo do obravnave proti Corà — ta se je vsaki obravnavi umaknil s tem, da ne more priti, ker je „službeno zadržan“ — je poštno ravnateljstvo ovadilo g. Majstra pri deželnem sodišču, češ, da je storil neka poneverjanja. Sledila je dolga in mučna preiskava, pri kateri pa se je izkazala popolna nedolžnost gosp. Majstra. Končno je 15. t. m. prišlo do obravnave v Logatcu. Corà je bil tako nesramen, da je vse tajil in prišel celo v protislovje s svojimi, v preiskavi storjenimi izpovedbami. Sumničil je tudi priče, da ne govorijo resnice. Corà pa sumniči občespoštovanega moža, kakor je g. Sebenikar!! Obravnava je dokazala, da je Corà skušal pridobiti očeta glavne priče na svojo stran, in da je materi gosp. Majstra grozil, naj njen sin odneha, sicer ga stori nesrečnega tudi v njegovi železniški službi; dokazala je še druge škandalozne reči in končno krivdo obtoženčevu, vsled česar je sodišče obsodilo Petra Corà na globo 25 gld., oziroma 5 dni zapora. Zastopnik tožiteljev se je pritožil, ker je kaznen prezizka, Corà pa je bil toliko predrzen, da se je tudi pritožil. — Stvar s tem ne sme biti končana. Dolžnost poslancev je, da v državnem zboru enkrat brezobzirno razkrijejo, kar je počenjal ta Peter Corà, in da sploh razkrijejo razmere pri tržaškem poštne ravnateljstvu.

— (Videant consules!) I. Hrenovic se poroča. Učiteljskemu Tovarišu! ta le zanimivi slučaj, ki nas spominja na dobo konkoridske šole: Tukajšnji katehet g. Karol Čik je zaprl 9. t. m. 7 učencev od 11. ure do 2 popoldne in jih pustil brez nadzorstva. Učenci so razgrajali; šel sem gledat in videl kaj je. Popoldne pa pišem gosp. katehetu takole: „Št. 85. Preč. g. K. Čiku, katehetu tukaj, v vednost, da se morajo zaprti učenci primerno nadzorovati, ne pa puščati jih brez nadzorstva v šoli, kakor se je to danes zgodilo. — Šolsko vodstvo v Hrenovicah dne 9./7. 1897.“ G. katehet pa pošlje na hrbitu dotičnega akta takle odgovor: „Se vrača šol. vodstvu s pojasnilom nazaj, da je vsak katehet, ki ni nalašč kot tak definitivno nastavljen, popolnoma neodvisen od vsakršne šolske oblasti. Zato jaz podpisani kot neodvisen katehet na jodločnejše prepovedi šol. vodstvu hrenoviškemu mi dopošiljati še kdaj kakoršne koli predpise, in mu v njegovem interesu svetujem, naj v prihodnja v svoji vseumogčnosti, ki si jo domišljuje, ne prestopa mej svojega delokroga in svojih pravic. Hrenovice dne 9. julija 1897. Karol Čik m. p., kaplan in katehet brez plače in brez definit. nastavljenja.“ — Radovedni smo, bode li dež. šolski svet temu impertinentnemu kaplanu pojasnil stališče.

— (V korist družbi sv. Cirila in Metoda) priredita bralno društvo v Mokronogu in podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Mokronog in okolico na vrtu gostilne „pri Lipi“ dne 25. julija veselico. Vspored: petje in igra „Na Osojah“. Začetek ob 6. uri popoldne. Vstopnina za osebo 30 kr. Priplačila se hvaležno sprejemajo.

— (Šolska poročila.) Na štirirazredni dekliški ljudski šoli v Kranji je bilo 131 učenk, mej tema sta bili le dve Nemki. Za višji razred sposobnih je bilo 108 učenk. Vsekakor izvrstni učni uspehi! — Na štirirazredni deški ljudski šoli v Novem mestu je bilo 193 učencev, mej temi je bilo odličnjakov 43, sposobnih pa 133. Učitelji so vsi patri frančiškani. — Na štirirazredni ljudski šoli v Metliki je bilo 384 učencev in učenk; izmed teh je bilo 59 vrlo sposobnih in 222 sposobnih. Na obrtni nadaljevalni šoli pa je bilo 73 učencev in učenk; mej temi 6 vrlo sposobnih in 37

sposobnih. — Na c. kr. višji gimnaziji v Novem mestu je bilo koncem leta 200 učencev, vsi katoličani, 195 Slovencev, 4 Nemci in 1 Hrvat. Odličnjakov je bilo 21, sposobnih 119; 30 učencev ima ponavljalni izpit. Šolnino je plačevalo v I. teč. 100 učencev, v II. teč. pa 78. Ustanove je uživalo 12 učencev. Poročilo prinaša: Katalog der Lehrerbibliothek. Von Martin Petelin. Slovnostni govor ob stopetdesetletnici novomeške gimnazije. Vom Director. — Schulnachrichten. Vom Director.

— (Štrajk občin v alpskih deželah.) Kako nemški listi skušajo zanetiti razpor tudi v planinskih deželah, dokazuje, da je dne 15. t. m. sklenil mestni svet beljaški — prvi na Koroškem —, da ustavi s 1. septembrom t. l. vsa ona opravila v prenešenem delokrogu, katerih izvrševanje ni postavna dolžnost. Vlada pa mirno gleda in spi. Le tako naprej!

— (Iz občinskega sveta celovškega.) Daž. vlada je naročila županstvu, naj jej predloži zapisnik o tisti seji obč. sveta, v kateri je obč. svet hebskemu županstvu in hebskim rogovilišam izrekel svoje simpatije. Zapisnik so vrli mestni gospodariji bili menda že prej odposlali na pristojno mesto in tako vlado prehiteli. Kaj bi se zgodilo, ko bi kak slovenski zastop izrekel veleizdajskim demonstrantom svoje simpatije in svoje somišljenstvo!

— (Za Čehovinov spomenik) je učitelj in c. kr. demobranski stotnik, g. Jakobi v Gorici doslej nbral 2495 gld. Žalostno pri tem je to, da se Slovenci kažejo glede tega jako — indiferentni; kajti g. Jakobi je poslal dotična vabila kakim 40 časopisom, prejel pa ni od njih niti jedne krole! — Čehovinova slavnost se bode vršila 15. avgusta 1898. l. Spomenik je že naročen pri klesarskem mojstru g. Bitežniku v Gorici. Stal boše 2500 gld., in bo nad 5 m visok. Načrt je napravil g. Maks Fabiani, docent na dunajski tehniški, rodom iz Kobdila, torej Čehovinov rojak. — Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani v kratkem izda Čehovinov življenjepis s podobami. Knjižica je spisal, porabivši najnovejše viire, g. Janko Leban, nadučitelj na Trebelnem. Tudi družba sv. Moharja je naročila priistemu pisatelju kratek spis o Čehovinu. G. Jakobi pa namerava priobčiti Čehovinov življenjepis v italijanskem jeziku. Darovi se sprejemajo še!

— (Občni zbor pol. društva „Edinost“ v Trstu) minole nedelje je bil imponenten po udeležbi, in po načinu, kakor se je izvršil. To je trebalo videti, kako je vibriralo v zbornici, ko je poslanec Spindč slikal sedanje položaje, in kako se je odobravanje dvigalo do navdušenja, in se je na nekaterih mestih, ko se je tudi poslanec povzpelo na višek izražanja svojih čutil, povzpelo navdušenje do srčnih ovacij! Zborovalci so čutili, da imajo pred seboj resničnega zastopnika interesov naroda, a poslanec je videl, da ima za seboj narod! Zborovanje je trajalo od 9. ure pa do 1-15, a zborovalci so istim zanimanjem slušali zadnjega govornika kakor prvega vzlic tropiški vročini, ki je vladala v dvorani. Burno odobravanje so bili tudi opetovani govori deželnih poslancev, predč. g. dekana Kompareta in Ivana Nabergoja. Zlasti poslednji je bil ginjen do solz na toli prirodnih dokazih, da ga tržaški Slovenci še vedno smatramo svojim — očetom. Državnozborni mandat so mu izrgali, podč. ga tudi iz deželne zbornice, ali iz src našega naroda ga ne iztrže — nikdo! Oa je naš in mi ostanemo njegovi. To so dokazali dogodki na občnem zboru minole nedelje. Tega razmerja ne premeni nobena sila. Predložene, in velikim navdušenjem in soglasno so bile vsprejete resolucije: Zahvala knezu Frideriku Schwarzenbergu, za prenebo državnozbornskega volilnega reda za Trst in okolico, za izdajanje jezikovne naredbe za naše pokrajine, za prenebo društvenih pravil in še več dragih. Jedno jako zanimivo in za naše razmere preznačilno je predložil posl. Kompare. Iz utemeljevanja smo izvedeli, da po — volji sl. vlade se letos nista mogla posvetiti dva bogoslovca. S to resolucijo je predč. g. Kompare povzročil pravo senzacijo. Tudi drugim utemeljevaljem resolucij so zborovalci pritrjevali burno. To so bile argumentacije, katere je razumelo ljudstvo.

— (Značilno.) Listi poročajo, da je v rovinjskem obč. svetu nastal konflikt. Ko je prišel dr. Laginja pred kratkim v Rovinj, insultovali so ga Lahi na cesti, in prirejali proti njemu take demonstracije, da je celo rovinjska policija pomegla vmes in aretovala dva meščana. To je pa gospode iredentovce hudo razkačilo. Obč. svet. Quarantotto je interpeloval župana, kako da se je policija drznila aretovati dva meščana, in ker je župan odgovoril, da je za funkcije, katere izvršuje v prenešenem delokrogu, odgovoren samo političnemu oblastvu, so Quarantotto in njegovi somišljeniki odložili mandate, vsled česar obč. svet ni več sklepčen. Dan demonstracij sta dr. Laginja in drugi zagovorniki dr. Wolf zaman iskala po gostilnah — obeda. Nikjer jim niso hoteli postreči. Nekateri gostilničarji so kar povedali, da zategadelj ne, ker se boje demonstracij. Laginja in Wolf sta zategadelj zahtevala, naj se obravnava preloži, in zaprti časnikar Kušar izpusti iz preiskovalnega zapora. Sodišče je zahtevi toliko ugodilo, da je razpravo proti hrvaškim obtožencem odložilo na nedoločen čas, razpravo proti trem laškim obtožencem pa dognalo. Lah so bili obsojeni.

— (Promocije.) Na danajskem vseučilišču bodo promovani 24. t. m. modroslovca gosp. Ferdo Jančar in g. Ivan Regen doktorjema filozofije, medicince gosp. Anton Podpečnik in gosp. Ivan Benedik doktorjema medicene. Vsi štirje so rodom Kranjci ter so izvršili srednje šole na ljubljanskem gimnaziju. Čestitamo!

* (Z balonom na sever) je odplul nadinžinir André. To je že drugi Šved, ki hoče priti do skrajnega severa. Prvi je bil Nansen, ki sicer ni dosegel cilja, a je vendar presegel vse doslejšnje ekspedicije. Nansen je potoval z ladjo „Fram“, potem pa peš s psi in sanmi. André si je naredil zrakoplov, ki obsega 5000 kubičnih metrov, ki je 21½ m visok in kateri so polnili 87 ur. Balon ni okrogel, nego v sredi valjast ter z raznimi pripravi zavarovan. Pogumnega Andréja spremljata prijatelja Nils Strindberg in Fränkel. Seboj so vzeli v vrečah hrane in golobov pismooscev. V znanstvenih krogih trdijo nekateri, da bo možno dospeti na sever, drugi pa menijo, da je odplul André le v gotovo — smrt.

* (Prednik Darwinov.) Profesor Poulton je dognal v znanstvenem časopisu „Science Progress“, da je antropolog James Cowles Pritchard prednik Darwinov. L. 1826 je izdal knjigo z naslovom „Raziskovanja zgodovine človeka“, v kateri je dognal tudi popolno teorijo o razvijanju in izpopolnjevanju vrst. Dokazal je, da nastajajo in izginjajo v stvarstvu nove vrste, nove pasme, da manjka čisto v verigi sorodnih vrst prehodnih členov. Prav isto teorijo je izpopolnil Darwin ter postavil temelj modernemu naravoslovju.

* (Vročina v Dalmaciji) je strašna. V poslednjih dneh je mnogo ljudi in živalij obolelo na solničarici. Maj vajo polka Lacyjevega padlo je pet vojskov mrtvih radi solničarice, dvajset pa jih je zbolelo.

* (Otroci — morilci.) V Cessu na Ogerškem sta 12letni Štefan Szarek in 13letni Andrej Szilagy: 2½ letnemu Ivanu Rejczeku vzela voziček, s katerim se je igral kraj gozda. Ker je fantek jokal, sta ga s palicami tolkla po glavi, da se je nezavesten zgrudil, jedra napadalec mu je na to zabodel svoj nožček v prsa in trebuh, in ker Rejczek še ni bil mrtev, sta ga fanta zadavila. Truplo sta skrila v otlo drevo ter luknjo zamašila s travo. Zlat se izgovarjata drug na drugega.

* (Potres.) V Plovdivu so imeli 17. t. m. ob 9. uri 50 min. popoldne in ob 10. uri 7 min. potres, ki pa ni napravil nobene posebne škode. Na liparskem otoku Stromboli so čutili v istem času hud sušek, kateri je spremljalo podzemeljsko gmenje.

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. A. Bayr v Ljubljani 10 kron mesto venca na krsto rajnega gosp. W. Bregarja, c. kr. rač. svetnika. — G. M. R. abiturijent v Ljubljani, 4 krone 40 vin. kot prebit-k pri odhodnini gimnazijskih abiturijentov. — Skupaj 14 kron 40 vin. — Živeli redoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzobjavke.

Dunaj 20. julija. Danes se je sešel pododsek izvrševalnega odbora parlamentarne večine na sejo. Grof Dzieduszycki je izjavil, da bo večina krepko čuvala jezikovne naredbe, poljski klub pa zvesto podpiral grofa Badenija. Wielowiejsky je izjavil, da ostanejo Poljaki zvesti skupnemu programu desnice.

Budimpešta 20. julija. Ministerski predsednik, baron Banffy, je v poslanski zbornici predlagal, naj se podaljšajo vse seje za jedno uro. O tem predlogu bo zbornica jutri razpravljala. Govori se, da skleneta vlada in opozicija kompromis, po katerem bi nehala obstrukcija.

Sofija 20. julija. Danes se je začela sodna obravnava proti ritmojstru Boičevu in njegovim sokrivcem radi umora Madjarke Simon.

London 20. julija. Tukajšnji politični krogi sodijo jako neugodno o položaju v orientu, in računajo popolnoma z eventualnostjo, da nastane konflikt s Turčijo.

London 20. julija. „Times“ javlja iz Sevastopolja, da je ondu usidrano rusko vojno brodovje dobilo ukaz, pripraviti vse, kar treba, da lahko vsak čas tekom dveh ur zapusti pristan.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Kakor čujemo, so nekateri lekarnarji ponižali ceno za Santal Midy; mladi ljudje naj se nikar ne zmenijo za cenene, njih zdravju in njih denarnemu žepu škodljive ponudbe in lahko so zagotovljeni, da ozdravijo. II (243-2)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 16. julija: France Babšek, delavčev sin, 3 leta, Karolinska zemlja št. 9, škrlatiča. — Radoslav Kovačič, trgovčev sin, 3 mesece, Turjaški trg št. 8, črvesni katar. — Gizela Zajc, čevljarjeva hči, 8 mesecev, Tržaška cesta št. 20, jetika. — Marija Brajar, tov. delavka, 16 let, Tržaška cesta št. 16, jetika.
Dne 17. julija: Rudolf grof Chorinski-Ledske, c. kr. dvorni svetnik, 60½ leta, Dunajska cesta št. 15, kap.
Dne 18. julija: Franc Sešek, tiskarskega strojnega mojstra sin, 3 mesece, Rimska cesta št. 20, driska.
V deželni bolnici:
Dne 12. julija: Marija Mlakar, gostija, 55 let, srčna hiba. — Ana Marn, pleskarjeva žena, 31 let, jetika.
Dne 14. junija: Jera Dežman, gostija, 58 let, naduha. — Anton Pirce, delavec, 28 let, jetika.
Dne 15. julija: Franca Zdešar, delavka, 35 let, srčna hiba. — Stefan Kokalj, kajzarjev sin, 19 let, prisad. — Marjana Kunstl, dekla, 60 let, vodenica v srčni votlini.

V hiralnici:

Dne 16. julija: Neža Voslič, usmiljena sestra, 29 let, jetika.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
19.	9. zvečer	731-7	19-6	brezveter.	jasno	0-0
20.	7. zjutraj	731-8	15-6	sl. svzh.	jasno	
"	2. popol.	730-7	28-6	p. m. jzah.	skoro jas.	

Srednja včerajšnja temperatura 20-8°, za 1-0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 20. julija 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	25	"
Avstrijska zlata renta	123	"	35	"
Avstrijska kronska renta 4%	101	"	25	"
Ogorska zlata renta 4%	122	"	75	"
Ogorska kronska renta 4%	100	"	25	"
Avstro-ogorske bančne delnice	950	"	—	"
Kreditne delnice	369	"	25	"
London vista	119	"	50	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	67½	"
50 mark	11	"	73	"
20 frankov	9	"	62	"
Italijanski bankovci	45	"	50	"
C. kr. cekini	6	"	64	"

Dne 19. julija 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	159	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	"	—	"
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	50	"
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	99	"	80	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	25	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	"	25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	162	"	—	"
Tramway-druž. velj. 170 gld. a. v.	484	"	—	"
Papirnatih rubelj	1	"	26½	"

Ana Bregar, neutešljivo užaljena, javlja vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest o smrti svojega iskreno ljubljene soproga, oziroma brata, svaka in strijca, gospoda

Vilibalda Bregar-ja

c. kr. računskega svetnika

kateri je danes po kratki a mučni bolezni, prevaden s svetimi zakramenti za umirajoč, v 59. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v sredo, dne 21. julija t. l., ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Trnovske ulice št. 15, na pokopališče k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v mnogih cerkvah.

Blagega pokojnika priporočamo v pobožno molitev in prijazen spomin. (1061)

V Ljubljani, dne 19. julija 1897.

Zahvala.

Vsem, koji so nam izražali tolažeče sočutje povodom britke izgube iskreno ljubljene soproga, oziroma očeta, starega očeta in tasta, gosp.

Josipa Bernot-a

c. kr. vpok. davkarja

izrekamo tem potom najprisernejšo zahvalo. Posebno se prav iskreno zahvaljujemo prečastiti duhovščini, slav. čitalnici, pevskemu društvu za milo nagrobno, požarni bratbi, gg. sodnim in davčnim uradnikom, slav. učitelstvu, visokorodnemu g. grofu Lanthieru, darovalcem vencev in mnogobrojnim udeležencem pogreba nepozabnega nam pokojnika. (1060)

V Vipavi, dne 18. julija 1897.

Zalujoči ostali.

Gostilna v Ljubljani

se išče v najem ali na račun.

Kdo? pove upravništvo „Slov. Nar.“. (1052-2)

Pripravno stanovanje

z dvema sobama in kuhinjo odda se s 1. avgustom pod ugodnimi pogoji v najem. (1051-2)

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga 603 Trbiž. (962-162)

Ob 12. uri 5 min. po noči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Ansees, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneva, Paris, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. s jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Plzeň, Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 1 min. popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneva, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Plzeň, Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoldne obojni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih.) — Ob 7. uri 46 min. zvečer obojni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 53 min. s jutraj obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischl, Ansees, Pariza, Geneva, Curiha, Bregenc, Inomosta, Zella ob jezeru, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. s jutraj obojni vlak iz Lesce, Bleda. — Ob 11. uri 30 min. dopoldne obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneva, Curiha, Bregenc, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. popoldne obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. zvečer obojni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Linca, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Ob 10. uri 25 min. zvečer obojni vlak iz Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih.)

Proga iz Novoga mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 3. uri 33 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. s jutraj, ob 3. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 36 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. s jutraj, ob 11. uri 3 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Jedno nadstropje visoka, jako prostorna, za stanovanja ali za podjetne lokalitete pripravna in dobro obranjena

baraka

se prodaja s kompletno opravo vred.

Povpraša naj se: Inž. B. Boškovec in arh. O. Dvořák, stavbinsko podjetje v Ljubljani, Lattermanov drevored. (1055-1)

Bivši orožnik

išče službe kot vratar, hišni oskrbnik ali kaj podobnega. — Zmožen je slovenskega in nemškega jezika v pisavi in govoru ter tudi italijanskega v govoru.

Pojasnila daje in ponudbe vzprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1038-3)

Registr.

vipavska vinarska zadruga v Vipavi

odda s 1. avgustom

svoji gostilni

v Ljubljani in Trstu

v zakup.

Ponudniki naj se takoj prijavijo. Kavcija se zahteva. (1058-1)

Prodaja posestev.

V konkurzno maso Jakoba Jerman-a spadajoči

hiši v Domžalah:

št. 101 z velikim dveriščem nasproti želez niški postaji in št. 62 z vrtom v sredi trga, obe hiši skoro novi in za vsaki obrt pripravni, ter

dve njivi (stavbeni prostori)

prodajo se takoj pod prav ugodnimi pogoji po oskrbniku konkurzne mase.

Dr. Karol Ahazhizh

(1056-1) advokat v Ljubljani.

Zahvala.

Podpisane izrekam tem potom gospodu privatnemu zdravniku Veselko v Trebnjem iskreno zahvalo za ozdravljenje moje soproge, katera mi je potovaje skozi Trebnje, smrtonosno zbolela. Ta gospod se je trudil, prebil več ur pri bolnici in le s tem svojim trudom pripomogel k ozdravljenju. Štejem si v dolžnost, tako pridnega, vestnega in cenega zdravnika občinstvu natopleje priporočati.

Josip Röttinger

(1049)

iz Šmartna pri Litiji.

Trgovski pomočnik

izurjen v manufakturi, 19 let star, išče službe.

Ponudba pod „Trgovski pomočnik št. 1015“ na upravništvo „Slov. Naroda“. (1015-7)

Učenca

iz dobre hiše, ki je dovršil dva razreda srednjih šol, vzprejme v trgovino s konfekcijskim blagom.

(1043-2) Gričar & Mejač v Ljubljani.

Natakarski učenec

popolnoma zmožen slovenskega in nemškega jezika, se vzprejme v restavracijo hotela „pri Maliču“ („Stadt Wien“) v Ljubljani. (1028-2)

Stanovanje

v III. nadstropju na Vrtači se odda s 1. avgustom t. l. (981-7)

Več se izve pri F. Supančiču, Rimska cesta 16.

Vzprejme se mlad, izurjen in zanesljiv

vrtnar.

Kje? pove upravništvo „Slov. Nar.“. (1018-6)

Izjave za odmerjanje

novega sploš. pridobninskega davka

kateri je vložiti tekom tega meseca pri c. kr. davčnih uradih, izdeluje in daje potrebna razjasnila o njih v svoji pisarni, ali na željo tudi v stanovanju p. n. davkoplačevalcev

Jos. Perhauz (1053-1)

v Ljubljani, Streliške ulice hiš. št. 4
koncesijonirana zasobna pisarna.

Jedino pristen

BALZAM

(Tinctura balsamica)

iz angela varuha lekarni in tovarne farmacevtskih izdelkov

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Po zdravstvenem oblastvu pre-

skušeno in ocenjeno.

Najstarejše, najprejnejše in najcenejše ljudsko domače zdravilo, tolažeče prsne in pljučne boli, kre- v želodec itd. za notranjo in vnano uporabo.

V znak pristnosti je vsaka stekleničica zaprta s srebrnim tobolem, v katerem je vtisnjena moja firma:

„Adolf Thierry, lekarna pri angelju varuhu“. Vsak balzam, ki nima gori stoječe zeleno tiskane varstvene znamke, naj se zavrne kot tim manj vredno čim cenejše ponarejenje. Pazi naj se torej vedno na zeleno varstveno znamko zgoraj stoječo! Ponarejalci in posnemovalci mo- jega jedino pristnega balzama, kakor tudi prodajalci brezvrednostnih ponarejenih, občinstvo slepečih dru- zih balzamskih znamk, se bodo na podlagi zakona za varstvo znamk strogo sodno preganjali in kazno- vali. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, naj se naroča naravnost in adresuje: Angelja varuha lekarna (Schutzengel-Apotheke) A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatcu-Sla- tini. Cena franko za vsako poštno postajo na Avstro- Ogorskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih ste- klenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne pošilja. Razpošilja se samo proti po- prejšnjemu nakazilu ali povzetju zneska. (837-6)

Pazi naj se vedno natanko na gornjo zeleno varstveno znamko, katero mora imeti v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar

v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.